

การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
โดยใช้ชุดฝึกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร)

The Development of English Listening-speaking Skills
Using Instructional Packages for Prathom Suksa 1 Students,
San Pa Tong (Suwannarat Wittayatkarn) School

รัชกร สุตสงวน*¹, ชนินทร์ ยารณะ², วารุณี โพธาสินธุ์³

Rutchakon Sudsangua¹, Chanin Yarana², Varunee Pothasin³

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่

Master of Education Program in Curriculum and Instruction,

Faculty of Social Sciences and Liberal Arts, North-Chiang Mai University

First/Corresponding Author, E-mail: rutchakon2851@gmail.com*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ขึ้นไป และ (2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 32 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ (1) ชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 8 ชุด คือ 1. My Body 2. My Classroom 3. My Place 4. My Family 5. My Favorite Hobby 6. My Favorite Food 7. My Favorite Fruit 8. My Favorite Sport (2) แบบทดสอบวัด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและการพูด จำนวน 30 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1. ค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.66/87.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน .05 องค์ความรู้จากการวิจัย คือ การใช้ชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เน้นพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และเน้นความเข้าใจในการฟัง เช่น ประโยคคำสั่งแบบสั้น คำศัพท์หรือวลี และมีความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลินในการเรียนรู้และนำมาซึ่งการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

คำสำคัญ: ชุดฝึกทักษะภาษา; ทักษะการฟัง; ทักษะการพูด; การสอนภาษาอังกฤษ

Abstract

The objectives of this research are (1) to construct and find out the efficiency of Instructional Packages for Prathom Suksa 1 students at Suwannarat Wittayakarn School according to the 80/80 setting criteria and (2) to study the development of English listening and speaking skills using instructional packages for Prathom Suksa 1 Students at Suwannarat Wittayakarn School. The samples are 32 of Prathom Suksa 1 students at Suwannarat Wittayakarn School in the first semester on 2022 academic year which are selected by cluster random. The research instruments are 1) instructional packages for Prathom Suksa 1 students which consist of (1) My Body, (2) My Classroom, (3) My Place, (4) My Family, (5) My Favorite Hobby, (6) My Favorite Food, (7) My Favorite Fruit, and (8) My Favorite Sport, and 2) 30 items of listening and speaking skills achievements test. The data are analyzed by using mean, percentage, standard deviation, and t-Test.

The research results reveal that 1) the efficiency of Instructional Packages for Prathom Suksa 1 students is 82.66/87.50 which is higher than the setting criteria of 80/80; 2) the achievement comparison of listening and speaking skill scores of the post-test is higher than the pre-test at .05 significant. The body of knowledge indicates that the use of English listening and speaking skill training packages is performed by using the technique of co-learning through gesture-response teaching methods. It is a teaching method that focuses on developing English listening and speaking skills and emphasizes listening comprehension such as short sentences, words or phrases. Furthermore, it is fun and enjoyable to learn and brings about the development of your ability to use language for communication.

Keywords: Instructional Package for Language Skill; Listening Skill; Speaking Skill; English Instruction

บทนำ

ในโลกยุคปัจจุบันการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากเพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางหรือภาษาสากล (Global English) ที่มีอิทธิพลในชีวิตประจำวันของคนทั่วโลกโดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต การดูภาพยนตร์ การฟังเพลง และที่สำคัญที่สุด คือ ด้านการสื่อสาร เนื่องจากมนุษย์สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับผู้คนจากประเทศต่าง ๆ เป็นส่วนมากโดยไม่จำเป็นต้องศึกษาภาษาของประเทศนั้น ๆ การที่มนุษย์สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ทำให้มนุษย์รู้จักผู้คนมากกว่าหนึ่งพันล้านคนจากทั่วโลก จะเห็นได้ว่า ปัจจุบันภาษาอังกฤษเปรียบเสมือนเครื่องมือสำคัญในการประกอบอาชีพและการศึกษาค้นคว้าในด้านต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจำเป็นต้องเรียนรู้จากทักษะพื้นฐานทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน นอกจากนี้ การรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งมีทั้งที่เป็นการสื่อสารแบบทางการและไม่เป็นทางการ การสื่อสารทั้งสองแบบนี้จำเป็นต้องรู้คำศัพท์เพื่อนำไปผูกประโยคตามหลักไวยากรณ์ที่ต้องการสื่อสาร สำหรับการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ แม้จะสื่อสารผิดหลักไวยากรณ์บ้าง แต่หากรู้คำศัพท์เพียงพอก็สามารถติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ และหากรู้ทั้งคำศัพท์และสื่อสารถูกหลักไวยากรณ์ก็จะสื่อสารอย่างถูกต้องตามโครงสร้างของภาษา

ความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษนี้จะช่วยให้นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองได้เข้าใจความหมายของคำศัพท์ สามารถเรียงลำดับตัวอักษรได้ถูกต้อง กล้าพูด กล้าอ่าน และกล้าเขียนเป็นประโยคตามหลักไวยากรณ์อย่างมั่นใจ เพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับทุกทักษะของการเรียนภาษา ทั้งนี้ เพื่อสื่อความรู้สึกนึกคิดและความต้องการ ดังนั้น การมีความรู้ความสามารถในการใช้คำศัพท์จึงเป็นปัจจัยหลักที่บ่งบอกได้ว่า บุคคลนั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเรียนรู้ตลอดเวลา (พรสวรรค์ สีป้อ, 2550: 128) ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอด ดังจะเห็นจากการจัดการศึกษาของชาติที่กำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน (อารีรักษ์ มีแจ้ง และสิริพร ปาณวงษ์, 2553: 280) แต่กระนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็มีปัญหามาโดยตลอด ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง (บุผา อยู่ทรัพย์, 2555: 280) สิ่งสำคัญในกระบวนการสอนภาษาอังกฤษ ก็คือ การรู้คำศัพท์ เพราะเป็นจุดเริ่มต้นและองค์ประกอบสำคัญของวลีและประโยคในทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน แต่ปัจจุบันกลับพบว่า คำศัพท์เป็นปัญหาพื้นฐานของการเรียนรู้ทักษะทั้งสี่ เนื่องจากความรู้ด้านคำศัพท์ที่ไม่เพียงพอ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน ดังนั้น การรู้คำศัพท์จึงเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนภาษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงควรเน้นเทคนิคการเรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลาย เช่น การใช้บัตรคำ สื่อของจริง รูปภาพ การเล่นเกม

นอกจากนี้ ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน ในอนาคตภาษาอังกฤษจึงทวีความสำคัญและความจำเป็นมากขึ้น ผู้สอนต้องวางแผนเพื่อเตรียมพร้อมให้ผู้เรียนมีคุณภาพและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สังคมคาดหวัง เพราะผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ การปรับเปลี่ยนวิธีการสอน การสรรหาเทคนิคการสอนเพื่อสร้างบรรยากาศและจัดกิจกรรมเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีในการเรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ในสังคมอาเซียนและเวทีโลกต่อไป (พิมพ์ชนก เนยพลับ, 2557: 268) ในศตวรรษที่ 21 ถือเป็นยุคเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมอันนำไปสู่การปรับตัวเพื่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขันท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ (รมณียา สุธรรมจรรยา, 2558: 1) การนำสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาของ

ผู้เรียนในสังคมโลกปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดสาระการเรียนรู้พื้นฐานอย่างหนึ่ง คือ การเรียนภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

นอกจากนี้ ภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการใช้ชีวิตและพัฒนาสังคมไทย คนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีจะมีโอกาสในสังคมและสามารถพัฒนาสังคมให้ก้าวหน้าไปได้พร้อมกับการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเฉพาะการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนในระดับต่อไป (ประนอม สุรัสวดี, 2539: 1) การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาจึงจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ เป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีทางด้านความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้แก่เด็กไทย ในปัจจุบันพบว่า เด็กไทยที่เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมหาวิทยาลัยมีความรู้ด้านคำศัพท์เป็นจำนวนมากและจำหลักไวยากรณ์ได้ถูกต้อง แต่ไม่สามารถฟังและพูดโต้ตอบสื่อสารได้ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการสอนภาษาอังกฤษระดับเบื้องต้นจะเน้นการสอนทักษะการฟังและพูดก่อนทักษะอื่น เพราะตามธรรมชาติของการเรียนภาษาทุกภาษาโดยทั่วไปจะเริ่มจากการฟังและการพูดก่อนการอ่านและการเขียน เช่น ในครอบครัวสังคมไทยจะสอนเด็กให้รู้จักฟังและพูดภาษาไทยได้ก่อนแล้วจึงส่งไปเรียนการอ่านและการเขียน เมื่อเด็กสามารถฟังและพูดได้ระดับหนึ่งแล้วก็แสดงว่า รู้คำศัพท์มากพอที่จะนำไปอ่านและเขียนได้ ขณะเดียวกันหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียน โดยเมื่อผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วควรมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม ภายในจำนวนคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาที่ว่า ทำไมเด็กไทยถึงไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการฟังและพูดได้

อย่างไรก็ตาม ปัญหาดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะเด็กไทยทั่วไปเท่านั้น เพราะจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนในพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทยที่รัฐบาลได้จัดการศึกษาให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง รวมถึงเขตพื้นที่สูงที่กลุ่มชาติพันธุ์อาศัยอยู่ ก็ยังพบปัญหาที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน และจากการประมวลผลข้อมูลของอาจารย์หมวดวิชาภาษาอังกฤษ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (วิลาวัลย์ บุญชุ่ม, 2550) จึงให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศโดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาสื่อสารใน

สถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมที่หลากหลาย สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบกับประเทศไทยมีการติดต่อกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวมทั้งสภาพสังคมยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านจึงทำให้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน (เสาวภาคย์ ศรีโยธา, 2555: 1)

ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะการฟังและการพูด นักเรียนไม่สามารถฟังคำสั่งและปฏิบัติตามได้ นักเรียนไม่สามารถแสดงความเข้าใจหรือสนองตอบต่อสิ่งที่ฟังได้ เพราะครูเริ่มต้นการสอนโดยเน้นการอ่านและการเขียน แต่โดยธรรมชาติของการเรียนภาษาอังกฤษต้องเริ่มต้นที่การฟังและการพูดก่อน นักเรียนจึงมีปัญหาในด้านการฟัง เพราะไม่สามารถออกเสียงคำศัพท์ วลี ประโยคสั้น ๆ และแสดงท่าทางประกอบจากสิ่งที่ฟังได้ จึงส่งผลให้เกิดปัญหาในด้านการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ นอกจากนี้ นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ไม่กล้าแสดงออก และไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม จึงส่งผลให้การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงปัญหาในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและพูดโดยใช้ชุดฝึกภาษาอังกฤษมาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ด้วยการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่เน้นกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติผ่านกิจกรรมและสื่อการสอนต่าง ๆ อันเป็นกระบวนการรับรู้และเรียนรู้ที่เริ่มจากง่ายไปหายาก เช่น การใช้สื่อประสมประกอบด้วย ภาพเคลื่อนไหว เสียง สีสัน เพื่อให้เนื้อหาเข้าใจง่ายและสื่อความหมายสอดคล้องกับหัวข้อหรือเรื่องที่เรียน แคปแลน และนอร์ตัน (Kaplan & Norton 1996) กล่าวถึงการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่จะต้องจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพราะต้องเตรียมคนไปเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง พลิกผัน และคาดไม่ถึง คนยุคใหม่จึงต้องมีทักษะสูงในการเรียนรู้และปรับตัว ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 ที่ทุกคนต้องเรียนรู้ตั้งแต่วัยต้นจนไปถึงมหาวิทยาลัยและตลอดชีวิต คือ 3Rs และ 7Cs โดย 3Rs ได้แก่ (1) Reading (อ่านออก) (2) Writing (เขียนได้) และ (3) Arithmetic (คิดเลขเป็น) ส่วน 7Cs ได้แก่ (1) Critical Thinking & Problem Solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา) (2) Creativity &

Innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม) (3) Cross Cultural Understanding (ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์) (4) Collaboration, Teamwork & Leadership (ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ) (5) Communications, Information & Media Literacy (ทักษะด้านการสื่อสารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ) (6) Computing & ICT Literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) (7) Career & Learning Skills (ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้) (วิจารณ์ พานิช, 2555) จะเห็นได้ว่า ทักษะที่สอดคล้องกับภาษาอังกฤษ คือ ทักษะด้านการสื่อสารที่จำเป็นในการดำรงชีวิต จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนและการศึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังและการพูด เกิดแรงจูงใจในการเรียนและเรียนภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ขึ้นไป
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร)

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาในการวิจัยจากหลักสูตรกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) พ.ศ. 2551 ในมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และตัวชี้วัด ต. 1.1 ป.1/3 เลือกภาพตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง ซึ่งเป็นคำศัพท์เกี่ยวกับ Family and Friends, School, Environments, Food and Beverage จากเครื่องมือวิจัย คือ ชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 8 ชุด ได้แก่ 1. My Body 2. My Classroom 3. My Place 4. My Family 5. My Favorite Hobby 6. My Favorite Food 7. My Favorite Fruit และ 8. My Favorite Sport

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน โดยการเลือกตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) จำนวน 32 คน

3. การรวบรวมข้อมูล สำหรับใช้ประกอบในการจัดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษจำนวน 8 ชุด โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ คำชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้กิจกรรมฝึกทักษะโดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ (P1=Presentation) ครูนำเสนอบทเรียนในขั้นนำเสนอ โดยนำเสนอเป็นรูปประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร (Whole Language) ไม่แยกสอนเป็นคำ ๆ นักเรียนจะเข้าใจภาษานั้นโดยภาพรวม หลีกเลี่ยงการแปลคำต่อคำ การนำเสนอต้องชัดเจนและตรวจสอบจนแน่ใจว่า นักเรียนเข้าใจสิ่งที่ครูนำเสนอ

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก (P2=Practice) ครูใช้กิจกรรมในขั้นฝึกอย่างหลากหลาย โดยยิदनักเรียนเป็นศูนย์กลาง ฝึกหัดและพูดในกลุ่มใหญ่ (Whole Group) ก่อนเพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาฝึกกลุ่มย่อยโดยใช้การฝึกลูกโซ่ (Chain Drill) เพื่อให้โอกาสนักเรียนได้สื่อสารทุกคนฝึกคู่ (Pair Work) เปลี่ยนกันถาม-ตอบเพื่อสื่อสารตามธรรมชาติแล้วจึงให้นักเรียนฝึกเดี่ยว (Individual) โดยฝึกพูดกับครูทีละคน การฝึกเดี่ยวนี้ครูจะเลือกนักเรียนเพียง 2-3 คน เพื่อทำเป็นตัวอย่างในแต่ละครั้ง กิจกรรมขั้นนี้ใช้เวลา แต่นักเรียนจะได้ปฏิบัติจริง ครูเพียงแต่คอยกำกับดูแลให้การฝึกดำเนินไปอย่างมีความหมายและสนุก

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (P3=Production) กิจกรรมขั้นนำเสนอผลงาน เป็นขั้นที่นักเรียนจะนำภาษาไปใช้ ครูอาจจะให้ทำแบบฝึกหัด อ่านและเขียนร้องเพลงหรือเล่นเกมที่สืบเนื่องและเกี่ยวข้องกับภาษาที่เรียนมาในขั้นที่ 1 และ 2 อาจให้ทำงานเป็นการบ้านหรือสร้างสรรค์ผลงานใหม่จากความคิดของนักเรียนเอง เช่น นักเรียนได้เรียนเรื่องร่างกายของฉัน My Body ถาม-ตอบเกี่ยวกับร่างกายของฉัน (My Body) แล้วสามารถสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตนเอง โดยสมมติได้ในการจัดกิจกรรมขั้นฝึกและนำเสนอผลงาน สามารถนำกิจกรรมเสริมทางภาษาที่ครูมีความถนัด เช่น เกมทางภาษา เพลงหรือกิจกรรมเกี่ยวกับจังหวะ การวาดภาพ ฯลฯ และแบบฝึกหัดมาใช้เพื่อช่วยส่งเสริมความคิด และช่วยให้การจัดการเรียนการสอนภาษาเป็นภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยสอนทักษะฟัง-พูด-อ่าน และเขียนไปพร้อมกัน ด้วยวิธีบูรณาการทักษะที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง สื่อการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย นวัตกรรมและใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1. การหาค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบ ก่อนและหลังเรียน 2. การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบก่อนและ หลังเรียน 3. การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 4. การหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน 5. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) 6. การหาประสิทธิภาพของการใช้ ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 7. การหาประสิทธิภาพของการ ใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษ 8. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ร้อยละระหว่างคะแนนที่ ได้จากการทดสอบก่อนกับหลังเรียน และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนกับเกณฑ์ ที่กำหนด 9. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างคะแนนผลการทดสอบหลังเรียนกับ คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนโดยใช้การทดสอบค่าที (t-Test)

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการฟังและการ พุดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณ ราษฎร์วิทยาคาร)

1.1 ผลการสร้างชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) ชุดฝึก ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษที่สร้างเป็นชุดฝึกที่รวบรวมสื่อ กระบวนการ การ วัดผลประเมินผลและกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างผู้สอนกับ ผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนตามจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ จุดเด่นของ ชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ คือ สมองวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานที่เน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญ สถานการณ์และประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหา การจัดกิจกรรมให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง การฝึกปฏิบัติให้ได้ คิดเป็น ทำเป็น ใฝ่รู้ ใฝ่ เรียนอย่างต่อเนื่องผสมผสานสาระการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนและสมดุลกัน การปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ชุดฝึกทักษะการฟัง และพูดภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 8 ชุด ดังนี้ ชุดที่ 1 My Body ชุดที่ 2 My Classroom

ชุดที่ 3 My Place ชุดที่ 4 My Family ชุดที่ 5 My Favorite Hobby ชุดที่ 6 My Favorite Food ชุดที่ 7 My Favorite Fruit ชุดที่ 8 My Favorite Sport

ในแต่ละชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดประกอบด้วยคำชี้แจง จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการฝึกทักษะ ได้แก่ การทบทวนคำศัพท์ก่อนเรียน การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยผ่านกิจกรรมที่สนุกสนานและพัฒนาการเรียนรู้ การใช้หนังสือเรียน โดยเน้นทักษะฟัง พูด อ่านและเขียน กิจกรรมสื่อสารระหว่างบุคคล สื่อการเรียนรู้ประกอบด้วยใบความรู้ ใบกิจกรรมและแบบฝึกหัด การวัดและประเมินผล ประกอบด้วยคำถามตอบระหว่างทำกิจกรรมการเรียนรู้ การสนทนาพบปะ พูดคุยกับผู้เรียน การสอบปากเปล่าเพื่อประเมินความรู้ ความเข้าใจและเจตคติ การตรวจแบบฝึกหัดและการบ้านพร้อมให้ข้อมูลป้อนกลับ การประเมินจากการปฏิบัติภาระงานหรือกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนทำเป็นรายบุคคล/กลุ่ม โดยประเมินจากวิธีการทำงานตามขั้นตอนและผลงานของผู้เรียน ภาระงานหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติเป็นปกติในชีวิตประจำวัน โดยประเมินด้วยวิธีการสังเกต จดบันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับผู้เรียนและการสาธิต ได้แก่ การให้ผู้เรียนแสดงหรือปฏิบัติกิจกรรมตามที่กำหนด เช่น การใช้เครื่องมือปฏิบัติงาน การทำกายบริหาร การเล่นดนตรี โดยประเมินจากวิธีการและขั้นตอนในการสาธิตของผู้เรียนด้วยวิธีการสังเกต

1.2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) ได้นำเสนอเป็น 2 ตอน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1.2.1 ผู้วิจัยได้นำชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความถูกต้องเหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะ ผลดังตารางต่อไปนี้

ที่	รายการ	ผลการประเมินความถูกต้องเหมาะสมของชุดฝึก			
		$\bar{X}$	S.D.	%	เกณฑ์ประเมิน
1	บทเรียนมีองค์ประกอบครบถ้วน	4.80	0.40	96.00	มากที่สุด
2	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.49	92.00	มากที่สุด
3	กิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.40	96.00	มากที่สุด
4	กิจกรรมเหมาะสมและสอดคล้องกับ ความสามารถ และวัยของผู้เรียน	4.80	0.40	96.00	มากที่สุด
5	กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะทางภาษาอังกฤษ	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด
6	สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมที่จัดการเรียนรู้	5.00	0.00	100.00	มากที่สุด

7	ลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.80	0.40	96.00	มากที่สุด
8	ชุดฝึกที่กำหนดมีความเหมาะสมสอดคล้องกับระดับชั้นของนักเรียน	4.40	0.80	88.00	มาก
9	บทเรียนมีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	4.80	0.40	96.00	มากที่สุด
10	วิธีการวัดผลและเครื่องมือการวัดผลสอดคล้องกับกิจกรรมและเนื้อหา	4.40	0.80	88.00	มาก
รวม		4.74	0.41	94.80	มากที่สุด

ตาราง 1 ผลประเมินชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ (N=5)

จากตาราง 1 ผลการประเมินชุดฝึกการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.74 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 คิดเป็นร้อยละ 94.80 สำหรับผลการประเมินที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ชุดฝึกที่กำหนดมีความเหมาะสมสอดคล้องกับระดับชั้นของนักเรียน และวิธีการวัดผลและเครื่องมือวัดผลสอดคล้องกับกิจกรรมและเนื้อหา ส่วนรายการอื่นอยู่ในระดับมากที่สุด

1.2.2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพเท่ากับ 80/80 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตารางต่อไปนี้

ชุดฝึกพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1										
รายการ	ผลการสอบระหว่างเรียนชุดที่								รวม	ผลหลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8		
คะแนนเต็ม	10	10	10	10	10	10	10	10	80	30
จำนวนนักเรียน	32	32	32	32	32	32	32	32		
คะแนนรวม	266	273	269	271	255	255	261	266	2,116	840
คะแนนเฉลี่ย	8.31	8.53	8.41	8.47	7.97	7.97	8.16	8.31	66.13	26.2
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	83.13	85.31	84.06	84.69	79.69	79.69	81.56	83.13	82.66	87.50
E1/E2	82.66									87.50

ตาราง 2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

จากตาราง 2 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) คะแนนระหว่างเรียน จำนวน 8 ชุด มีค่าเฉลี่ยระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 82.66 และคะแนนผลการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 87.50 ค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับร้อยละ 82.66/87.50 แสดงว่า ชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะ	30	14.81	2.79	26.31	1.06	27.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

จากตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) ก่อนเรียนและหลังเรียน จากตัวอย่างนักเรียนในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 32 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 14.81 และหลังเรียนเท่ากับ 26.31 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสองครั้งพบว่า หลังจากการใช้ชุดฝึกทักษะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังต่อไปนี้

ตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ 1) ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) มีค่า E1/E2 เท่ากับ 82.66/87.50 หมายความว่า นักเรียนทั้งหมดได้คะแนนเฉลี่ยจากการตรวจผลงาน คะแนนการสังเกตพฤติกรรมและ

จากการทำแบบทดสอบย่อยทั้ง 8 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.66 คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 87.50 แสดงว่า การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้และเป็นไปตามความมุ่งหมายของการวิจัย อาจเนื่องมาจากได้ผ่านขั้นตอนกระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบและมีวิธีการที่เหมาะสม โดยเริ่มตั้งแต่การเลือกและเรียบเรียงหน่วยการเรียนรู้ การศึกษาเอกสารหลักสูตรมีหัวข้อและเนื้อหาครอบคลุมตามรายละเอียดวิชาที่กำหนด รวมทั้งผู้วิจัยได้เตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ที่สำคัญต่อการสร้างชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ผ่านกระบวนการกลั่นกรอง การตรวจสอบแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผ่านการตรวจสอบและการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแล้วว่า มีความถูกต้องเหมาะสม สามารถนำไปใช้สำหรับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะ และการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกการฟังและการพูดภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา ซึ่งพบว่า ชุดฝึกมีกิจกรรมที่หลากหลายที่เน้นการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาที่ดีขึ้น สอดคล้องกับรัฐพงษ์ สุทธิวรารัฐกานต์ และไชยวัฒน์ ชุ่มนาเสียว (2565: 408) หลังจากการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับกลุ่มเป้าหมายพบว่า ผู้เรียนมีคะแนนการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษทั้งหมดเฉลี่ยเท่ากับ 16.14 คิดเป็นร้อยละ 80.7 ของคะแนนเต็ม และทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งหมดเฉลี่ยเท่ากับ 17.57 คิดเป็นร้อยละ 87.85 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 100.00 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ผลการประเมินกลุ่มเป้าหมาย 14 คน พบว่า นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ที่มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป ปฏิบัติการที่ 1-3 พบว่า นักเรียนมีคะแนนทดสอบย่อยท้ายวงจรปฏิบัติการที่ 1-3 เฉลี่ยเท่ากับ 76.45, 79.20 และ 81.40 คิดเป็นร้อยละ 78.57, 92.86 และ 100.00 ตามลำดับ ในการใช้ชุดฝึกทักษะในการฟังพูดการสื่อสารนักเรียนที่มีความสามารถด้านการฟังสูงก่อนและจะสามารถพัฒนาความสามารถในการพูด การอ่านและการเขียนสูงตามไปด้วยในการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนได้คิดและค้นหาคำตอบด้วยตนเอง นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานของกัลยา จันเลน และคณะ (2558) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เรื่อง All Year Round เพื่อพัฒนาทักษะฟัง-พูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านใหม่สันติ อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลาเขต 3 มีค่า

ประสิทธิภาพรวมเท่ากับ 82.65/90.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ เป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะฟังภาษาอังกฤษ โดยการใช้เกมเป็นกิจกรรมที่เสริมการฟังให้นักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีทักษะการฟังภาษาอังกฤษดีขึ้น เพราะนักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการฟังในขณะที่เล่นเกมโดยไม่รู้ตัว มีความสนุกสนาน ตั้งใจฝึกปฏิบัติอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเคลือวัลย์ ดวงพร (2555: 25) ที่ศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารแบบเน้นบริบทท้องถิ่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุรินทร์ ผลการศึกษาพบว่า ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารแบบเน้นบริบทท้องถิ่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 79.18/75.73 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ซึ่งแม้งานวิจัยของเคลือวัลย์ ดวงพร แม้จะมีขอบเขตพื้นที่การวิจัยและระดับช่วงชั้นของนักเรียนที่ต่างกับงานวิจัยนี้ แต่ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษจะมีคะแนนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนยังมีความพึงพอใจในการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานอยู่ในระดับมากที่สุด

ตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) พบว่า จากตัวอย่างนักเรียนจำนวน 32 คน พบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 14.81 และหลังเรียนเท่ากับ 26.31 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสองครั้งพบว่า หลังจากการใช้ชุดฝึกทักษะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะผู้วิจัยได้ศึกษาชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาและปรับปรุงชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษช่วยสอน และแผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจไปใช้จัดการเรียนการสอนตรงตามแผนที่กำหนดไว้จึงทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งได้สอดคล้องกับแนวคิดของวราพรณ จิตรรัมย์ (2559: 93) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิคการสอน

ภาษาแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching; CLT) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะการสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าการเน้นหลักเกณฑ์การใช้ภาษา อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องอีกด้วย ดังนั้น การเรียนการสอนในลักษณะนี้จะต้องเน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด โดยผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนและจากการพิจารณาความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเนื่องมาจากชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนเกิดสนุกในการเรียนรู้และมีการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เต็มสมรรถนะอย่างเต็มที่ อีกทั้งการใช้วิธีการสอนเน้นการฟังและการพูดโดยใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันที่เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเน้นการจัดกิจกรรมเป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญ ครูทำหน้าที่เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกเท่านั้น นักเรียนจึงมีทักษะการฟังและการพูดสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของแสงระวี ดอนแก้วบัว (2558: 156–157) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้เน้นให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ การฟังและการพูดจึงมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน การฝึกความเข้าใจในการฟังมีความสำคัญเท่ากับการฝึกความสามารถในการพูด ดังนั้น จึงควรพัฒนาทักษะทั้งสองไปพร้อมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณา ดีไพบูลย์ และคณะ (2558) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติพบว่า ระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติพบว่า ในภาพรวมระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 75.63

องค์ความรู้จากการวิจัย

องค์ความรู้จากการวิจัย คือ การใช้ชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนต้องสามารถใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมโดยวิธีการสอนแบบ

ตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response; TPR) ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เน้นพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ไม่ฝืนธรรมชาติ เน้นความเข้าใจในการฟัง เช่น คำสั่งแบบสั้น คำศัพท์หรือวลี และให้ผู้เรียนปฏิบัติตามจนผู้เรียนปฏิบัติด้วยตนเองโดยที่ไม่มีแบบ และมีความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลินในการเรียนรู้และนำมาซึ่งการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้เหมาะสมกับวัยและเป็นการพัฒนาทักษะพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น

สรุป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาประชากรที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) ปีการศึกษา 2565 จำนวน 32 คน โดยการเลือกแบบกลุ่ม เพื่อนำมาศึกษาด้วย ชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษจำนวน 8 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ได้ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้ 1) การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 82.66/87.50 และ 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการฟังและการพูดก่อนและหลังการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้งหมดได้คะแนนเฉลี่ยจากการตรวจผลงาน คะแนนการสังเกตพฤติกรรมและจากการทำแบบทดสอบย่อยทั้ง 8 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.66 คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 87.50 แสดงว่า การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้และเป็นไปตามความมุ่งหมายของการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.

- กัลยา จันเลน และคณะ. (2558). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เกม. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*. 8 (18), 98-106.
- เคลือวัลย์ ดวงพร. (2555). การใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารแบบเน้นบริบทท้องถิ่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุรินทร์. *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*.
- บุบผา อยู่ทรัพย์. (2555). การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาผ่านการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียน. *วารสารวิจัย มสส สาขา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 8 (2), 189-204.
- ประนอม สุรัสวดี. (2539). *กิจกรรมและการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- พิมพ์ชนก เนยพลับ. (2557). *การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบประสบการณ์เพื่อเพิ่มพูนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รมณียา สุธรรมจรรยา. (2558). ผลการใช้แอปพลิเคชันสำหรับสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษบนแท็บเล็ตวิชาภาษาอังกฤษ. *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- รัฐพงษ์ สุทธิวรารัฐกานต์ และไชยวัฒน์ ชุ่มนาเสียว. (2565). การพัฒนาทักษะการฟังทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus ร่วมกับสื่อมัลติมีเดียของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *Journal of Roi Kaensarn Academi*. 7 (9), 396-410.
- วราพรรณ จิตรรัมย์. (2559). ผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT. *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสดศรีสฤษดิ์วงศ์.

- วิลาวณิชย์ บุญชุ่ม. (2550). การใช้กิจกรรมการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ และปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนของนักเรียนชาวไทยภูเขา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุวรรณา ดีไพบูลย์ และคณะ. (2558). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- เสาวภาคย์ ศรีโยธา. (2555). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1. ใน สารนิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารีรักษ์ มีแจ้ง และสิริพร ปาณาวงษ์. (2553). ผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมกลยุทธ์การอ่านต่อความเข้าใจในการใช้กลยุทธ์การอ่านและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- Kaplan, R. S. and Norton, D. P. (1996). *The Balanced Scorecard: Translating Strategies into Action*. Boston: Harvard Business School Press.